

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Tomasz Kaszyca

Ławnicy: Joanna Bela, Janusz Bronowicki

Protokolant: Agata Herman

Bez udziału Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Oleśnicy – Bartosza Kupniewskiego

po rozpoznaniu w dniach: 30 października, 27 listopada, 29 grudnia 2014r., 15 stycznia i 12 lutego 2015r. sprawy:

M. R. (R.), syna R. i L. z domu Ż., urodzonego w dniu (...) w O.,

oskarżonego o to że:

I. w dniu 13 lipca 2014r. w O. przy ul. (...) dokonał napadu rabunkowego z użyciem niebezpiecznego narzędzia w postaci noża na pracownicy apteki (...) K. W. w ten sposób, że po wejściu do środka wyjął nóż i grożąc jej natychmiastowym użyciem noża zażądał od niej wydania utargu znajdującego się w aptece i następnie dokonał jego zaboru w celu przywłaszczenia w kwocie 3300zł, czym działał na szkodę wyżej wymienionej oraz właścicielki A. G. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 9 lutego 2010r., Wydział II Karny, sygn. akt IIK 21/10 za czyny z art. 279§1 kk i art. 64§2 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 14 lipca 2009r. do 1 października 2009r. i w okresie od 14 marca 2011r. do 27 czerwca 2012r.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64§2 kk

II. w dniu 13 lipca 2014r. w O. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do salonu (...) w ten sposób, że po wepchnięciu metalowego zabezpieczenia otworu w ścianie pomieszczenia biurowego wszedł do jego środka, skąd po uszkodzeniu monitoringu i komputera o wartości 3600zł dokonał zaboru w celu przywłaszczenia worka foliowego z bilonem w kwocie 300zł, powodując straty w kwocie nie mniejszej niż 3900zł na szkodę B. R., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, opisanego w pkt. I. aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk i art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk

III. w okresie od 3 marca 2014r. do 2 kwietnia 2014r. w O. przy ul. (...) ze sklepu (...) działając w warunkach czynu ciągłego oraz z góry powziętym zamiarem, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 1 szt. perfum H. D. B. oraz 2 szt. perfum H. B. o łącznej wartości 579,97zł czym działał na szkodę (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 9 lutego 2010r., Wydział II Karny, sygn. akt IIK 21/10 za czyny z art. 279§1 kk i inne na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 14 lipca 2009r. do 1 października 2009r. i w okresie od 14 marca 2011r. do 27 czerwca 2012r.,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 12 kk

IV. w dniu 11 kwietnia 2014r. w O. przy ul. (...) w sklepie (...) wykorzystując nieuwagę pracowników sklepu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia konsoli PS 4 marki S. z grą K. o łącznej wartości 2000 zł czym działał na szkodę G. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie III. aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk

V. w dniu 23 maja 2014r. w D. przy ul. (...) na terenie stacji paliw (...) dokonał umyślnie zniszczenia 2 szklanych witryn, drukarki fiskalnej, drukarki komputerowej, monitora komputerowego marki N., drzwi wewnętrznych zaplecza, żaluzji okiennej, licznych butelek alkoholu w postaci piwa, wina, wódki, brandy, drukarki fiskalnej, skanera, klawiatury, drukarki, drukarki potwierdzeń, wyświetlacza do drukarek fiskalnych czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 24.859,58zł na szkodę (...) sp. z o.o., a także zniszczył umyślnie wyposażenie stacji w postaci produktów żywnościowych, zabawek, soków, napoi, papierosów, gazet, słodyczy, opakowań naczyń jednorazowych, opakowań płynu do szyb, past do zębów, czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 2625,40zł na szkodę W. I., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie III. aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk

I. uznaje oskarżonego M. R. za winnego czynu opisanego w pkt. I. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Oleśnicy z dnia 9 lutego 2010r., sygn. akt IIK 21/10 za czyny: z art. 278§1 i 5 kk i inne w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 278§1 i 5 kk i inne w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 278§1 i 5 kk i inne w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 279§1 kk i inne w zw. z art. 64§2 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 278§ 5 kk i inne w zw. z art. 64§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 14 lipca 2009r. do 1 października 2009r. i w okresie od 14 marca 2011r. do 27 czerwca 2012r., tj. czynu z art. 280§2 kk w zw. z art. 64§2 kk i za to na podstawie art. 280§2 kk w zw. z art. 64§2 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego M. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż dokonał zaboru w celu przywłaszczenia worka foliowego z bilonem w kwocie 400zł, powodując straty w kwocie nie mniejszej niż 4000zł na szkodę B. R., a czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, opisanego w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku tj. czynu z art. 279§1 kk i art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk i za to na podstawie art. 279§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego M. R. za winnego tego, że w O. przy ul. (...) w sklepie (...) w dniu 26 lutego 2014r. dokonał kradzieży 1 szt. perfum H. D. B. o wartości 199,99zł oraz w dniu 2 kwietnia 2014r. 2 szt. perfum H. B. o łącznej wartości 379,98zł czym działał na szkodę (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...), tj. dwóch wykroczeń z art. 119§1 kw i za to na podstawie art. 119§1 kw w zw. z art. 9§2 kw wymierza oskarżonemu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

IV. uznaje oskarżonego M. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IV. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku, tj. czynu z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 278§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. uznaje oskarżonego M. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. V. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanego w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku, tj. czynu z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 288§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 i art. 86§1 kk wymierzone powyżej w pkt. I-II oraz IV-V części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 415§4 kpk zasądza od oskarżonego odszkodowanie na rzecz:

- A. G. (1) w wysokości 3300 zł,
- B. R. w wysokości 4000 zł,
- (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...) w wysokości 579,97 zł,
- G. S. w wysokości 2000 zł,
- (...) sp. z o.o. w wysokości 24.859,58 zł,
- W. I. w wysokości 2625,40 zł;

VIII. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek przez zniszczenie dowodów w postaci noży, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 243 pod poz. 3 i 7 i zarządza ich zniszczenie; oraz przepadek przez pozostawienie w aktach sprawy dowodów ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 243 pod poz. 1 i 4 oraz na k. 284 pod poz. 1;

IX. na podstawie art. 230§2 kpk zwraca oskarżonemu M. R. dowody ujęte w wykazie dowodów rzeczowych na k. 243 pod poz. 2, 5 oraz 7-13;

X. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w okresie od 23 do 24 maja 2014 r., 14 lipca 2014r. oraz od 16 lipca 2014r. do 10 października 2014r.;

XI. zasądza od Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) na rzecz adw. M. G. kwotę 1697,40zł zł (w tym podatek VAT) tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

XII. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty w sprawie.

Sygn. akt III K 291/14

UZASADNIENIE

Na podstawie zabranego w sprawie materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

M. R. przebywał w (...) Centrum Medycznym Sp. z o.o. na Oddziale Ogólnym Psychiatrycznym w okresie od 5.02.2014r. do 11.02.2014r. oraz od 28.02.2014r. do 1.04.2014r.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,
- pismo z dnia 10.12.2014r. – k. 502,

M. R. zażywał dopalacze. Nie pracował. Pieniądze na zakup dopalaczy uzyskiwał z przestępstw.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,

W dniu 26.02. 2014 roku w O. przy ulicy (...) ze sklepu (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 1 szt. perfum H. D. B. o wartości 199,99 zł czym działał na szkodę R. z siedzibą w Ł. przy ulicy (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,

- zeznania O. T. – k. 68,

- protokół oględzin monitoringu – k. 78 – 79,

W dniu 2 kwietnia 2014 roku w O. przy ulicy (...) ze sklepu (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 szt. perfum H. B. o łącznej wartości 379,98 zł czym działał na szkodę R. z siedzibą w Ł. przy ulicy (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,

- zeznania O. T. – k. 68,

- protokół oględzin monitoringu – k. 78 – 79,

W dniu 11 kwietnia 2014 roku M. R., D. O. i W. G. udali się do sklepu (...) położonego przy ulicy (...) w O.. M. R. wykorzystując nieuwagę pracowników sklepu, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia konsoli PS 4 marki S. z grą K. o łącznej wartości 2000 zł czym działał na szkodę G. S..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,

- zeznania G. S. – k. 65,

- zeznania W. G. – k. 89v

- zeznania D. O. – k. 90v, 580v,

W dniu 23 maja 2014 roku M. R. udał się na teren stacji paliw (...) przy ulicy (...) w D.. M. R. zaczął krzyczeć „dzwońcie po Policję”. A. K. – pracownica stacji próbowała go uspokoić. M. R. chwycił różne przedmioty i zaczął rozbijać je na podłodze. Przewrócił regał i rzucał butelkami po pomieszczeniu. A. K. i B. K. (2) schowały się w pomieszczeniu służbowym za ladą. M. R. dokonał umyślnie zniszczenia 2 szklanych witryn, drukarki fiskalnej, drukarki komputerowej, monitora komputerowego marki N., drzwi wewnętrznych zaplecza, żaluzji okiennej, licznych butelek alkoholu w postaci piwa, wina wódki, brandy, monitora, drukarki fiskalnej, skanera, klawiatury, drukarki potwierdzeń, wyświetlacza do drukarek fiskalnych czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 24.859,58 zł na szkodę (...) sp. z o.o. a także zniszczył umyślnie wyposażenie stacji w postaci produktów żywnościowych, zabawek, soków, napoi, papierosów, gazet, słodczy, opakowań naczyń jednorazowych, opakowań płynu do szyb, past do zębów, czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 2625,40 zł na szkodę W. I..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 272, 347, 489v – 490v,

- zeznania W. I. – k. 251 – 252,

- zeznania A. K. – k. 285v – 286,

- protokół oględzin z dokumentacją zdjęciową – k. 254 – 265,
- zestawienie – k. 314 – 315, 338 – 341,

W dniu 13 lipca 2014 roku rano w O. przy ulicy (...) M. R. dokonał kradzieży z włamaniem do salonu (...) w ten sposób, że po wepchnięciu metalowego zabezpieczenia otworu w ścianie pomieszczenia biurowego wszedł do jego środka, skąd po uszkodzeniu monitoringu i komputera o wartości 3600 zł dokonał zaboru w celu przywłaszczenia worka foliowego z bilonem w kwocie 400 zł, powodując straty w kwocie nie mniejszej niż 4000 zł na szkodę B. R..

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,
- zeznania B. R. – k. 26, 48 – 51, 527v – 528v,
- zeznania K. S. – k. 38v,
- zeznania Z. I. – k. 40,
- protokół oględzin z dokumentacją zdjęciową – k. 28 – 30,

M. R. czasami nocował u W. G.. M. R. cały czas nosił przy sobie, pod bluzą, nóż kuchenny.

Dowód:

- zeznania W. G. – k. 22v, 71v, 89v,

W dniu 13 lipca 2014 roku około godziny 13:30 M. R. wszedł do apteki (...) położonej na ulicy (...) w O.. W środku przebywała pracownica apteki – (...). M. R. wtargnął za stół ekspedycyjny, po czym wyciągnął nóż i skierował go w stronę K. W.. Następnie grożąc jego użyciem zażądał wydania pieniędzy. Powiedział „Dawaj kurwa stowy”. K. W. wydała pieniądze w kwocie 3.300 zł, które stanowiły własność A. G. (1). M. R. po otrzymaniu pieniędzy wyszedł z apteki i oddalił się w kierunku ulicy (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 95 – 96, 179 – 180, 143, 272, 347, 489v – 490v,
- zeznania K. W. – k. 4 – 5, 52 – 53,
- zeznania A. G. (2) – k. 9v,
- zeznania K. S. – k. 38v,
- zeznania Z. I. – k. 40,
- protokół oględzin z dokumentacją zdjęciową – k. 11 – 14,
- protokół oględzin monitoringu – k. 72 – 73,
- protokół oględzin z dokumentacją zdjęciową – k. 228 – 230,

W dniu 14 lipca 2014r. dokonano zatrzymania M. R.. Zabezpieczono nóż kuchenny o długości około 15 cm.

Dowód:

- protokół zatrzymania rzeczy – k. 35 – 37,

- protokół oględzin rzeczy – k. 42 – 43,

M. R. w toku postępowania przygotowawczego poddany został badaniu przez biegłych psychiatrów. W wydanej opinii biegli zgodnie stwierdzili, że nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie i tempore criminis nie miał on zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą wobec niego warunki przewidziane w art. 31 § 1 i 2 k.k. Biegli stwierdzili, że M. R. przejawia cechy uzależnienia od mieszanych środków psychoaktywnych i zaburzeń osobowości o charakterze osobowości niedojrzałej z cechami dysocjalnymi. Okresowo będąc pod wpływem tych środków przeżywał zaburzenia psychotyczne – omamy wzrokowe, słuchowe, urojenia prześladowcze – bezpośrednio powodowane przez substancje psychoaktywne. Opisane zaburzenia nie mają charakteru choroby psychicznej i nie mogą być postrzegane jako wpływające na poczytalność opiniowanego.

Dowód:

- opinia sądowno – psychiatryczna – k. 350 – 352,

M. R. ma (...) (urodzony (...)). Oskarżony jest kawalerem, bezdzietny. Przed zatrzymaniem utrzymywał się z prac dorywczych. Był leczony neurologicznie, psychiatrycznie i odwykowo. Opinia w miejscu zamieszkania o oskarżonym jest negatywna.

M. R. był karany sądownie:

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 12.12.1995r., sygn. akt II K 502/95 za przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. i in. na karę grzywny;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 2.08.1996r., sygn. akt II K 228/96 za przestępstwo z art. 208 d.k.k. i in. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem z dnia 17.12.1998r.;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 20.12.1996r., sygn. akt II K 471/96 za przestępstwo z art. 203 § 1 d.k.k. i in. na karę grzywny;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 14.04.1997r., sygn. akt II K 113/97 za przestępstwo z art. 168 § 1 d.k.k. i in. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 10.02.2004r., sygn. akt II K 525/03 za przestępstwo z art. 48 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem z dnia 27.12.2005r.;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 1.06.2004r., sygn. akt II K 485/03 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem z dnia 6.01.2007r.;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 20.12.2004r., sygn. akt II K 94/04 za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 20.12.2004r., sygn. akt II K 52/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem SR dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 20.10.2006r., sygn. akt II K 103/06 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem łącznym SR dla Wrocławia - Krzyków z dnia 20.02.2008r., sygn. akt II 1 K 399/07 na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności oraz 2 lat pozbawienia wolności;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 9.02.2010r., sygn. akt II K 21/10 za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i in. na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem SR w Oleśnicy z dnia 23.05.2011r., sygn. akt II K 1757/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem SR dla Wrocławia - Krzyków z dnia 26.01.2011r., sygn. akt VII K 1247/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- wyrokiem łącznym SR dla Wrocławia - Krzyków z dnia 18.04.2012r., sygn. akt VII K 94/12 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 94 – 95

- dane o karalności – k. 99 - 100

- dane w trybie 213 § 1 k.p.k. – k. 97

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 1.06.2004r., sygn. akt II K 485/03 – k. 104 – 106,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 10.02.2004r., sygn. akt II K 525/03 – k. 107 – 108,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 21.09.2004r., sygn. akt II K 265/04 – k. 109 – 110,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 21.09.2004r., sygn. akt II K 163/04 – k. 111 – 117,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 20.12.2004r., sygn. akt II K 94/04 – k. 118 – 121,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 20.12.2004r., sygn. akt II K 52/04 – k. 122 – 125,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 15.04.2005r., sygn. akt II K 100/05 – k. 126 – 127,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 23.05.2011r., sygn. akt II K 1757/10 – k. 128 – 129,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 9.02.2010r., sygn. akt II K 21/10 – k. 130 – 133,

- odpis wyroku łącznego SR Wrocław - Krzyki z 18.04.2012r., sygn. akt VII K 94/12 – k. 134 – 135,

- odpis wyroku SR Wrocław - Krzyki z 26.01.2011r., sygn. akt VII K 1247/10 – k. 136 – 137,

- odpis wyroku łącznego SR Wrocław - Krzyki z 20.02.2008r., sygn. akt II1 K 399/07 – k. 138 – 134,

- odpis wyroku SR Wrocław - Śródmieścia z 20.10.2006r., sygn. akt II K 103/06 – k. 140 – 141,

- odpis wyroku SR w Oleśnicy z 9.02.2010r., sygn. akt II K 21/10 – k. 298 – 292,

- wywiad środowiskowy – k. 320 – 321,

W trakcie pierwszego przesłuchania w dniu 14 kwietnia 2014r. oskarżony **M. R.** przyznał się do popełnienia zarzuconych czynów tj. kradzieży konsoli do gry w sklepie (...) oraz kradzieży perfum w sklepie (...). Wyjaśnił, że konsolę sprzedał we W. za kwotę 800 zł. Pieniądże przeznaczył na narkotyki, alkohol i gry hazardowe. Ponadto podał,

że w dniu 3 marca 2014r. w sklepie (...) dokonał kradzieży perfum marki H. D. B. i tego samego dnia sprzedał je za kwotę 70 zł, a pieniądze przeznaczył na narkotyki. W dniu 2 kwietnia 2014r. ponownie udał się do sklepu (...) i dokonał kradzieży 2 szt. perfum H. B., które sprzedał za łączną kwotę 140 zł, a pieniądze przeznaczył na narkotyki.

W trakcie przesłuchania w dniu 16 lipca 2014r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Złożył wyjaśnienia dotyczące napadu rabunkowego na aptekę. Wskazał, że w niedzielę 13 lipca 2014 roku wpadł na pomysł dokonania napadu rabunkowego na aptekę w centrum O., bo potrzebował pieniędzy na narkotyki. Napadu dokonał około godziny 13.30, wszedł za ladę, wyjął nóż, który miał za spodniami, skierował go w kierunku Pani i zażądał wydania pieniędzy. Kobieta się bardzo przestraszyła, otworzyła kasę i przyniosła pieniądze w papierku. Przekazała pieniądze do ręki oskarżonego. Następnie oskarżony wybiegł z apteki, pobiegł w kierunku postoju taksówek, skąd odjechał taksówką do W.. Pieniądze wydał na narkotyki, dziwkę, ciuchy i automaty. Oskarżony nie przyznał się do włamania do automatów przy ul. (...) we W.. Podał, że to nielogiczne, bo jakby miał pieniądze z tego włamania nie dokonywałby napadu. Oskarżony opisał dodatkowo okoliczności popełnienia przestępstw z D. O.. Podał, że żałuje tylko napadu na aptekę i chciałby tą panią przeprosić.

W trakcie przesłuchania w przedmiocie tymczasowego aresztowania w dniu 17 lipca 2014r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Oświadczył, że wyraża skruchę, żałuje tego że wystraszył dziewczynę w aptecę.

W trakcie przesłuchania w dniu 24 maja 2014r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu polegającego na zniszczeniu mienia na stacji S.. Podał, że miał omamy, nie pamięta co zrobił na stacji paliw, nie wie skąd się tam wziął. Wyjaśnił, że był pod wpływem dopalaczy.

W trakcie przesłuchania w dniu 5 września 2014r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Potwierdził, że dokonał też kradzieży z włamaniem. Podał, że dopuścił się zarzucanych czynów, bo potrzebował pieniędzy na narkotyki i dopalacze.

W trakcie przesłuchania w dniu 25 września 2014r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Podtrzymał dotychczasowe wyjaśnienia.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2014r. oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. Przyznał się do kradzieży perfum. Podał, że nic nie wyłamywał dokonując kradzieży, tam było otwarte okienko. Wskazał, że od 28 lutego 2014 do 1 kwietnia 2014r. przebywał w szpitalu psychiatrycznym w M., więc nie mógł w tym okresie dokonać kradzieży perfum. Wskazał, że każdorazowo przypadkowo dokonywał tych kradzieży, nie miał w dniu kradzieży zamiaru dokonania drugiej kradzieży. Odnośnie salonu gier podał, że było otwarte okienko, ono było z blachy, jak pchnął to ono spadło. Jak wypadło okienko, to położył się na blacie, blat się załamał, upadając stracił monitoring. Nie dokonał żadnej kradzieży, jak by jej dokonał, to miałyby pieniądze i nie dokonywałby napadu na aptekę.

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Zarówno wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i opisał okoliczności ich popełnienia, wyjaśnienia oskarżonego odnośnie kradzieży z włamaniem, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu ale opisał okoliczności zdarzenia w salonie (...), jak i zeznania świadków przedstawiają spójną wersję. Wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków oraz dowody w postaci protokołów oględzin, opinii sądowo – psychiatrycznej dają pełny i pozbawiony sprzeczności obraz przebiegu wydarzeń, będących podstawą dokonania ustaleń faktycznych.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się w głównej mierze na wyjaśnieniach oskarżonego, które znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonych K. W., A. G. (2), B. R., O. T. i W. I. oraz pozostałych świadków.

Wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów Sąd ocenił jako wyjątkowo spójne, logiczne i zgodne z innymi, przeprowadzonymi w sprawie dowodami. Treść tych wyjaśnień w sposób jasny

przedstawia sposób działania oskarżonego. Należy zauważyć, że oskarżony, wyjaśniając w toku postępowania, nie ograniczył się do przyznania, że popełnił wskazane przestępstwa, ale opisał okoliczności ich popełnienia. Oskarżony nie próbował wskazywać, że jego rola była uboczna, tylko starał się opisywać w sposób obiektywny jakie czynności, przy popełnianiu konkretnego przestępstwa wykonywał.

Sąd uznał za wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonego, w których oskarżony opisał jak doszło do rozboju dokonanego w dniu 13 lipca 2014r. W tym zakresie bardzo szczegółowe wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka K. W. – pracownicy apteki, która w sposób tożsamy opisała okoliczności czynu. Stan faktyczny odnośnie tego zdarzenia Sąd ustalił także w oparciu o zeznania A. G. (2) – właścicielki apteki (...), która wskazała kwotę pieniędzy, którą zabrał sprawca. Sąd miał na względzie także zeznanie świadka W. G., który opisał zachowanie oskarżonego przed popełnieniem tego czynu. Wskazany świadek wskazał, że oskarżony zażywał dopalacze i nosił przy sobie nóż kuchenny.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których podał, że dwa razy dokonał kradzieży perfum w sklepie (...) w O.. Oskarżony wyjaśnił, że każdorazowo przypadkowo dokonał tych kradzieży, nie miał w dniu kradzieży zamiaru dokonania drugiej kradzieży. Wyjaśnienia oskarżonego, że pierwszego z czynów nie mógł dokonać w dniu 3 marca 2014r., gdyż przebywał w tym czasie w szpitalu znalazły potwierdzenie w informacji uzyskanej od (...) Centrum Medycznego Sp. z o.o., z którego wynika, że oskarżony przebywał na Oddziale Ogólnym Psychiatrycznym w okresie od 5.02.2014r. do 11.02.2014r. oraz od 28.02.2014r. do 1.04.2014r. Okoliczności kradzieży dokonanych w sklepie (...) oraz datę pierwszego czynu Sąd dokonał w oparciu o zeznania świadków O. T. – kierowniczkę sklepu (...) (podała, że pierwsze zdarzenie miało miejsce w dniu 26.02.2014r) i E. C. – pracownika sklepu (...).

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których opisał jak doszło do popełnienia przestępstwa kradzieży w sklepie (...) przy ul. (...) w O.. Wyjaśnienia oskarżonego są spójne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. T. na temat zdarzenia zeznali świadkowie W. G. i D. O., którzy byli tego dnia w sklepie razem z oskarżonym. Ponadto wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego G. S..

Sąd uznał ponadto za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia przestępstwa na terenie stacji paliw S. przy ul. (...) w D.. W tym zakresie Sąd ustalenia stanu faktycznego oparł na bardzo szczegółowych zeznaniach świadka A. K. – pracownicy stacji paliw. Ponadto podstawą ustaleń były zeznania pokrzywdzonego W. I..

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczył, żeby dokonał kradzieży z włamaniem do salonu (...) w O.. Podkreślić należy, że oskarżony na różnych etapach postępowania bądź to nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego czynu, bądź przyznawał się do jego popełnienia. Jednakże Sąd miał na względzie, że oskarżony nie przyznając się, w zasadzie przyznał większość okoliczności, które wskazał świadek B. R., umniejszał jednakże swoją rolę. W trakcie pierwszego przesłuchania w tym przedmiocie oskarżony zaprzeczył, żeby zabrał pieniądze w kwocie 4.000 zł, co w ogóle nie zostało mu zarzucone. Na rozprawie oskarżony wskazał natomiast „... było tam otwarte okienko, ono było z blachy, jak je pechnąłem, ono spadło. Ja chciałem zapukać i to okienko spadło. Pukałem bo chciałem zamienić pieniądze żeby grać na automatach. Jak wypadło okienko, to położyłem się na blacie. Ten blat był tak zamontowany, że jak się na nim położyłem, to on się załamał, upadając strąciłem monitoring i włączył się alarm. Prawdę mówiąc nie dokonałem kradzieży, jak włączył się alarm, to stamtąd odszedłem. Nie dokonałem tam żadnej kradzieży, jak bym jej dokonał to bym nie dokonał napadu na aptekę, bo miałbym pieniądze” (k. 489).

Zeznania B. R. – właściciela salonu gier Sąd ocenił jako wyjątkowo spójne, logiczne, konsekwentne i zgodne z innymi, przeprowadzonymi w sprawie dowodami w szczególności oględzinami miejsca zdarzenia, a przez to jako zeznania wiarygodne. Treść tych zeznań w sposób jasny przedstawia sposób działania oskarżonego. Świadek w bardzo obszerny, a przy tym szczegółowy sposób opisał zachowanie oskarżonego, które widział na monitoringu zainstalowanym w salonie gier. Wyjaśnienia oskarżonego, że gdyby dokonał tej kradzieży z włamaniem to nie miałyby potrzeby dokonywać w tym samym dniu rozboju na aptekę są sprzeczne tak z zasadami doświadczenia życiowego, jak i z wnioskami wypływającymi w sposób konsekwentny z innych, przeprowadzonych w sprawie dowodów – uznane być mogły przez Sąd tylko za wyjaśnienia niewiarygodne. Wyjaśnienia te, stanowiące w ocenie Sądu jedynie element przyjętej przez oskarżonego linii obrony, nie mogły stać się podstawą dokonywania ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd zważył,

iż zgodnie z przysługującym prawem do obrony, oskarżony może składać wyjaśnienia takiej treści, jakie z punktu widzenia obrony są najbardziej korzystne. Nawet jeżeli w wyjaśnieniach tych brak logiki.

Sąd oparł ustalenia stanu faktycznego sprawy także na zeznaniach K. S. oraz Z. I. – funkcjonariuszy policji, którzy zeznali, że oskarżony w trakcie zatrzymania opowiadał im o kradzieżach z włamaniem do salonów gier oraz napadu rabunkowego.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd nie skorzystał z dowodów z zeznań świadków: M. B., M. S. i Ł. K.. Zeznania wskazanych świadków nie odnosiły się bezpośrednio do przedmiotu niniejszej sprawy. Z uwagi na powyższe, Sąd uznał, że zeznania tych świadków nie przyczynią się w żadnym zakresie do ustalenia stanu faktycznego sprawy i w związku z tym ustalił bezprzedmiotowość korzystania z nich na gruncie niniejszej sprawy.

Uzupełniając analizę materiału dowodowego wypadła zaznaczyć, że budując stan faktyczny uwzględniono wszelkie dokumenty zebrane w toku postępowania przygotowawczego i zawnioskowane przez prokuratora oraz ujawnione w toku rozprawy. W szczególności protokołów oględzin monitoringu oraz protokołów oględzin miejsc zdarzenia z dokumentacją zdjęciową

Opinia sądowo – psychiatryczna przeprowadzona w przedmiotowej sprawie jest jasna i pełna. Opinia zawiera rzeczowe konkluzje ze wskazaniem przesłanek, którymi kierowali się biegli przy ich wydaniu. Mając powyższe na uwadze Sąd wysoko ocenił wartość dowodową przedłożonej w sprawie opinii biegłych sądowych. Wnioski opinii stanowiły podstawę do poczynienia ustaleń faktycznych.

W kwestii danych osobopoznawczych i ustaleń dotyczących dotychczasowego trybu życia oskarżonego Sąd wykorzystał wywiad środowiskowy, informacje o karalności oraz odpisy wyroków.

Pozostałe dowody są spójne i korespondują ze sobą, tworząc logiczną całość. Ustalając na ich podstawie stan faktyczny, Sąd nie miał żadnych wątpliwości, jaki był przebieg poszczególnych zdarzeń.

Jednocześnie, przypisując oskarżonemu popełnienie zarzucanych czynów, Sąd dokonał nieznacznej zmiany opisu czynów, w stosunku do treści zarzutów. Zmiany wprowadzone przez Sąd wynikają z opisu stanu faktycznego przedstawionego przez świadków. Świadek B. R. wskazał, że oskarżony dokonał zaboru worka z bilonem w kwocie 400 zł, świadek O. T. – podała, że pierwsza kradzież miała miejsce w dniu 26.02.2014r. Zmiany odnośnie opisu recydywy oskarżonego wynikają z informacji znajdujących się w aktach sprawy.

Czyny oskarżonego opisane w punktach I – II Sąd zakwalifikował z art. 64 § 2 k.k., bowiem oskarżony dopuścił się ich będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k., odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu kary popełnił ponownie umyślne jedno z przestępstw określonych w art. 64 § 2 k.k. Czyny oskarżonego opisane w punktach III i V Sąd zakwalifikował z art. 64 § 1 k.k., albowiem po odbyciu ponad 6 miesięcy kary pozbawienia wolności i przed upływem 5 lat od jej odbycia popełnił podobne przestępstwo umyślne.

Odnośnie czynu opisanego w punkcie I. części wstępnej wyroku oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. W okolicznościach niniejszej sprawy z pewnością można było stwierdzić, że oskarżony w stosunku do pokrzywdzonej K. W. dopuścił się kwalifikowanego przestępstwa rozboju. Zachowanie sprawcy w przypadku przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia przy zastosowaniu jednego z wyliczonych taksatywnie w tym przepisie sposobów działania, przybierających postać: posługiwania się przez sprawcę bronią palną, posługiwania się nożem, posługiwania się innym, podobnie niebezpiecznym przedmiotem, posługiwaniem się środkiem obezwładniającym albo działaniu sprawcy w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub działaniu sprawcy wspólnie z inną osobą, która posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym lub działa w sposób bezpośrednio zagrażający życiu.

Użyte w znamionach art. 280 § 2 k.k. słowo "posługuje się" interpretowane jest w literaturze i orzecznictwie stosunkowo szeroko. W szczególności przyjmuje się, że "posługiwanie się" ma szerszy zakres znaczeniowy od czasownika "używa" i obejmuje wszelkie manipulowanie takimi środkami, w tym także ich okazywanie w celu wzbudzenia w ofierze obawy ich użycia (por. wyrok SA w Lublinie z 14 października 2004 r., II Aka 182/04, Prok. i Pr. 2005, nr 7-8, poz. 28). Każda zatem forma demonstrowania narzędzia (np. przystawianie go do ciała ofiary lub chociażby konkludentne prezentowanie groźby natychmiastowego jego zastosowania) w celu dokonania zaboru rzeczy, zmierzająca do spotęgowania przemocy względnie groźby jej zastosowania lub wywołania większej obawy i poczucia zagrożenia, może być uznana za posługiwanie się tym narzędziem lub przedmiotem. W niniejszej sprawie zachowanie oskarżonego, który żądając wydania pieniędzy posługiwał się nożem wyczerpało wszystkie znamiona przestępstwa określonego w art. 280 § 2 k.k.

Oдноśnie czynu opisanego w punkcie II. części wstępnej wyroku oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. Zebrane w sprawie dowody dały podstawę do uznania, że oskarżony popełnił zarzucony czyn, który wyczerpuje wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. albowiem włamał się do pomieszczenia biurowego salonu (...) pokonując metalowe zabezpieczenie i dokonał kradzieży worka z bilonem o wartości 400 zł oraz dokonał zniszczenia komputera i monitoringu o wartości 3.600 zł.

Oдноśnie czynu opisanego w punkcie III. części wstępnej wyroku, oskarżony wypełnił swoim zachowaniem dwa wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. albowiem w dniu 26.02.2014r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 1 szt. perfum H. D. B. o wartości 199,99 zł oraz w dniu 2.04.2014r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 szt. perfum H. B. o łącznej wartości 379,98 zł. Art. 119 § 1 k.w. stanowi, iż kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. W tej sytuacji uznać należy, iż czyny zarzucone w punkcie III. aktu oskarżenia stanowią dwa wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Nie znajduje uzasadnienia kwalifikacja prawna zaproponowana w akcie oskarżenia z art. 12 k.k. wobec jasnych i spójnych wyjaśnień oskarżonego, który podał że każdorazowo przypadkowo dokonał tych kradzieży (wynikało to z faktu potrzeby zdobycia pieniędzy na zakup dopalaczy) i nie miał w dniu kradzieży zamiaru dokonania drugiej kradzieży.

Oдноśnie czynu opisanego w punkcie IV. części wstępnej wyroku oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. albowiem w dniu 11 kwietnia 2014r. zabrał w celu przywłaszczenia konsolę PS4 marki S. z grą K. o wartości 2.000 zł.

Oдноśnie czynu opisanego w punkcie V. części wstępnej wyroku oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. albowiem w dniu 23 maja 2014r. dokonał umyślnie zniszczenia 2 szklanych witryn, drukarki fiskalnej, drukarki komputerowej, monitora komputerowego marki N., drzwi wewnętrznych zaplecza, żaluzji okiennej, licznych butelek alkoholu w postaci piwa, wina wódki, brandy, monitora, drukarki fiskalnej, skanera, klawiatury, drukarki potwierdzeń, wyświetlacza do drukarek fiskalnych czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 24.859,58 zł na szkodę (...) sp. z o.o. a także zniszczył umyślnie wyposażenie stacji w postaci produktów żywnościowych, zabawek, soków, napoi, papierosów, gazet, słodczy, opakowań naczyń jednorazowych, opakowań płynu do szyb, past do zębów, czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 2625,40 zł na szkodę W. I..

Mając powyższe na uwadze, Sąd wymierzył oskarżonemu kary, odpowiednio:

XIII. 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XV. 30 dni aresztu;

XVI. 1 roku pozbawienia wolności;

XVII. 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

oraz na podstawie art. 85 i art. 86§1 kk wymierzone powyżej w pkt. I-II oraz IV-V kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając kary oskarżonemu Sąd miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość popełnionego przez niego przestępstw. Przy ocenie społecznej szkodliwości zarzucanego czynu Sąd brał pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy. Łatwość w podjęciu decyzji o popełnianiu przestępstw, jak również metody realizacji świadczą o demoralizacji oskarżonego. W przypadku oskarżonego wystąpiły okoliczności zaostrzające odpowiedzialność karną tj. działanie w warunkach recydywy wielokrotnej odnośnie czynów I i II oraz recydywy podstawowej odnośnie czynów IV i V. Zachowanie oskarżonego nie było przypadkowe, lecz zaplanowane i ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej. Analizując dotychczasową karalność nasuwa się jednoznaczny wniosek, iż oskarżonego w popełnianiu przestępstw nie jest w stanie nic powstrzymać – ani wyroki Sądów, ani toczące się postępowanie. Oskarżony nie wyciąga żadnych wniosków, a kolejne wyroki lekceważy, popełniając w okresach próby kolejne, w tym podobne przestępstwa. Podobieństwo popełnianych przestępstw stanowi okoliczność obciążającą, ponieważ świadczy o niepoprawności oskarżonego i jego konsekwencji w dążeniu do łamania porządku prawnego. Zasadny był zatem wniosek, że nieskuteczność dotychczas odbytych kar, rzadko spotykana niepoprawność oskarżonego, premedytacja w działaniu, przemawiają za potrzebą poddania go długoterminowej izolacji.

M. R. wystarczył impuls w postaci potrzeby zdobycia pieniędzy na zakup dopalaczy, żeby zdecydował się popełnić przestępstwa. Okoliczności te wpływają na wysoki stopień winy oskarżonego i miały istotny wpływ na wymiar kary. O stopniu społecznej szkodliwości w przypadku rozboju decyduje od strony przedmiotowej nie tyle wartość mienia zrabowanego (ta jest bowiem często przypadkowa, niezależna od zamiaru sprawców sięgających po prostu po to, co ofiara „miała przy sobie”), ile stopień zagrożenia dla zdrowia (lub nawet życia) napadniętego. Im bardziej sprawcy przekraczają próg „gwałtu na osobie”, który in concreto niezbędny był do obez władnienia ofiary, tym wyżej należy ocenić stopień społecznego niebezpieczeństwa konkretnego czynu (por. wyrok SN z 2 lutego 1995r., II KRn 198/94, OSNKW 1995, nr 5-6, poz. 33).

Wymierzone kary są zdaniem Sądu nie tylko adekwatne do stopnia winy oskarżonego, ale realizują też cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do niego. Zapobiegawczy sens wymierzonych kar pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonego zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Jednocześnie kara orzeczona wobec oskarżonego czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Sposób zachowania oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa świadczy o zauważalnym zniekształceniu osobowości oskarżonego, który nie chce lub nie próbuje wartościować i aprobować dóbr indywidualnych oraz społecznych. Nakłada się to na spostrzeżenie dokonane przez Sąd na sali rozpraw, że oskarżony nie wyciąga żadnych wniosków. Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że oskarżony „rozwija się” w swojej przestępczej działalności, w bardzo negatywnym tego słowa znaczeniu. Uzasadnionym wydaje się więc pogląd, że brak dostatecznie dolegliwej kary - w przypadku takiego sprawcy - zamiast korygować jego osobowość, utwierdziłoby go w przekonaniu o bezkarności, celowości oraz realnej możliwości uniknięcia odpowiedzialności, a więc utrwalaloby jego aspołeczne cechy, zamiast je eliminować.

Analizując okoliczności mające wpływ na wymiar kary w odniesieniu do oskarżonego należało uwzględnić w jak najszerszym zakresie jego sylwetkę osobową. Biegli psychiatrzy w opinii wskazali, że oskarżony przejawia cechy uzależnienia od mieszanych środków psychoaktywnych i zaburzeń osobowości o charakterze osobowości niedojrzałej

z cechami dys socjalnymi. W ocenie Sądu tak ukształtowana osobowość oskarżonego wymaga stałej i trwałej kontroli w warunkach więziennych. W ocenie Sądu wymierzone kary pozbawienia wolności są wystarczające do osiągnięcia celów wychowawczo – prewencyjnych wobec oskarżonego i wobec potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. W świadomości oskarżonego winny wzbudzić przekonanie o konieczności przestrzegania norm prawnych i wykształcenia krytycznego stosunku do popełnionego czynu.

W odniesieniu do oskarżonego daleko posunięty proces demoralizacji, cechy przedmiotowe popełnionych przestępstw, względy zapobiegawcze i brak pozytywnych perspektyw resocjalizacyjnych, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności obciążających wskazuje, iż orzeczone kary pozbawienia wolności są konieczne. Wymierzenie kar łagodniejszych, dawałoby bowiem perspektywę, iż oskarżony zakład karny opuści jako osoba sprawna fizycznie i zdolna do każdej zbrodni. Powyższe oznaczałoby, iż państwo poprzez swoje instrumenty straciłoby kontrolę nad kimś, kto jej wymaga.

Odnośnie czynu opisanego w punkcie IV. części wstępnej wyroku Sąd miał na względzie przesłanki z art. 33 k.w. Sąd ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu i wziął pod uwagę cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd miał na względzie rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej wykroczeniem, stopień winy, pobudki, sposób działania, stosunek do pokrzywdzonego, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem i zachowanie się po popełnieniu wykroczenia. Sąd wymierzając karę łączną za dwa wykroczenia miał na względzie art. 9 § 2 k.k., który stanowi, że jeżeli jednocześnie orzeka się o ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń, wymierza się łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym najsurowszą karę, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu środków karnych na podstawie innych naruszonych przepisów.

Sąd, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. wymierzone oskarżonemu w punktach I – II oraz IV – V kary pozbawienia wolności połączył. Sąd, wybierając zasadę łączenia kar, uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji kary. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk: „Kara łączna w polskim prawie karnym”, Kraków 1981, s. 78). Wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw.

W wyroku z dnia 13 listopada 2003 r. Sąd Najwyższy stwierdził, iż całkowitą absorpcję można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby oskarżonego. W wyroku z dnia 2 grudnia 1975 r. Sąd Najwyższy przyjął zaś, że im większe jest powiązanie pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym pełniej wymiar kary powinien uwzględniać zasadę absorpcji (Rw 628/75, OSNKW 1976/2/23). Z orzeczenia tego płynie wniosek, że im bliższy związek pomiędzy przestępstwami pozostającymi w zbiegu realnym tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji, im mniejszy – zasada kumulacji. Należało też dodać, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach (II AKa 154/01), iż decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma również wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Wskazane okoliczności niewątpliwie przemawiają za zastosowaniem zasady częściowej absorpcji. W orzecznictwie i doktrynie podkreśla się, iż zastosowanie zasady absorpcji, jest autonomiczną decyzją Sądu wydającego wyrok karny i może wynikać jedynie ze „ścisłego” związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego poszczególne czyny skazanego. Analizując realia przedmiotowej sprawy niewątpliwie jest to, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu przestępstw,

w krótkim odstępie czasu jednakże czyny te podlegały odmiennej kwalifikacji i te względy zadecydowały o tym, że Sąd zastosował zasadę asperacji.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Na podstawie art. 415 § 4 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego odszkodowanie na rzecz A. G. (1) w wysokości 3300 zł, B. R. w wysokości 4000 zł, (...) z siedzibą w Ł. przy ul. (...) w wysokości 579,97 zł, G. S. w wysokości 2000 zł, (...) sp. z o.o. w wysokości 24.859,58 zł oraz W. I. w wysokości 2625,40 zł.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 243 pod poz. 3 i 7 i na k. 243 pod poz. 1 i 4 oraz na k. 284 pod poz. 1.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił M. R. dowody rzeczowe opisane na k. 243 pod poz. 2, 5 oraz 8 - 13. Biorąc pod uwagę, iż przedmiotowe dowody stały się zbędne dla postępowania karnego, należało zwrócić je uprawnionemu.

Wysokość wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu ustalono na podstawie § 14 ust. 1 i 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., kierując się możliwościami finansowymi i zarobkowymi oskarżonego, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty sądowej.